

Biesbosch natuurprijs 2015 toegekend aan Dirk Fey

Op 17 september 2015 werd de Biesbosch natuurprijs 2015 toegekend en uitgereikt aan voormalig boswachter Dirk Fey uit Heukelum

Dirk Fey in 2003

Foto Ronald van Jeveren

Dirk Fey, natuurmens pur sang, was al jong geboeid door alles wat groeit en bloeit in de natuur. Dat was ook niet zo vreemd want zijn moeder was al vroeg lid van de NJN (Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie) en tijdens de vele vakanties op de fiets en met de tent in Schouwen-Duiveland, kregen Dirk en zijn broers “de kennis der natuur” met de paplepel ingegoten. Het was dan ook vanzelfsprekend dat Dirk eveneens lid van de NJN zou worden (en hij gaf het stokje later weer door aan zijn jongste zoon Bram).

Al vanaf het moment dat Dirk naar de lagere school ging, wist hij dat hij boswachter zou worden. Dat dat bij Staatsbosbeheer zou zijn, lag voor de hand. Hij was nauwelijks 18 jaar toen hij bij Staatsbosbeheer in dienst trad, in de boswachterij van Austerlitz. Na zijn militaire dienst, o.a. in Nieuw Guinea, was Dirk twee jaar lang vogelwachter op Texel en toen hij hoorde dat zijn werkgever op zoek was naar een boswachter

voor de Biesbosch solliciteerde Fey met succes naar deze baan. Op de polder De Dood betrok hij in maart 1965 de bijbehorende dienstwoning; het witte huis van Van Tienhoven, een vriendbaron die kort daarvoor zijn bezittingen in de Biesbosch aan een aannemer had verkocht, die het in 1958 aan de Staat doorverkocht.

Die eerste jaren was het echt pionieren, alles moest altijd per boot, want polder De Dood was één van de vele eilanden in de Biesbosch. Je woont er prachtig maar het was, vooral in het begin, wel een soort kluzenaarsbestaan. Alleen de postbode kwam er aan de deur en verder was je vooral aangewezen op jezelf.

Dirk Fey in 1975

Foto Hans Gebuis

Dirk moest in die begintijd het werk bijna helemaal alleen doen. In de Biesbosch was hij hét gezicht van Staatsbosbeheer; de vogelwachter, de voorlichter, de uitvoerder en het manusje van alles. Fey was ook het universele aanspreekpunt en kon op de vele vergaderingen altijd met iedereen door één deur. Of het nu de boeren, de vissers, de vriendwerkers, de plannenmakers of de recreanten waren, Dirk laveerde overal, als een volleerd diplomaat, tussendoor. Hij nam een centrale plaats in als het om de bescherming van de Biesbosch ging. Zijn voorlichtende werk, met lezingen en excursies was, in een tijd dat informatievoorziening nog beperkt was en de natuurnieuwttjes niet op “een site” of you tube te vinden waren, heel belangrijk voor de Biesbosch

Veel respect kreeg hij ook van de natuurmensen, mede omdat hij zijn kennis met hen deelde en niet te beroerd was om te helpen bij inventarisaties. Een bootje uitlenen of je met de boot halen en brengen, Dirk draaide er zijn hand niet voor om. Hij betrok hen ook bij de monitoring en bij het tellen van bij voorbeeld de kwakkenkolonie die toen nog achterin de grienden van De Dood gevestigd was.

Zijn bestaan in de Biesbosch trok ook een wissel op zijn privéleven, de Biesbosch vraagt immers niet alleen van negen tot vijf aandacht. 's Avonds stond de telefoon roodgloeiend en werd er gebeld over uiteenlopende Biesbosch-zaken. Overdag was iedereen immers moeilijk of helemaal niet bereikbaar. Men had in die tijd nog niet de beschikking over de moderne communicatiemiddelen, die tegenwoordig gemeengoed zijn.

Een hoogtepunt in zijn carrière was de herintroductie van de Bever in Nederland, in 1988, in zijn Biesbosch.

Bij het ophalen uit de D.D.R. (Oost Duitsland), het uitzetten, begeleiden, monitoren en de voorlichting was hij nauw en als altijd enthousiast betrokken.

In juni 2008 ging Dirk, vanwege het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd, met gepaste tegenzin met pensioen, maar uiteraard komt hij nog regelmatig en graag naar de Biesbosch terug, om te helpen met wat beheerswerk of gewoon om van de weelderige natuur te genieten. In zijn huidige woonplaats Heukelum is hij samen met broer Hannes nog altijd actief met het tellen van vogels, onder andere voor het atlasproject van SOVON.

Er zijn mensen die beweren dat Dirk Fey de Biesbosch met verve door de twintigste eeuw heeft geloodst, tot in het moderne tijdperk toe. Met de digitalisering uit die moderne tijd had Dirk echter niet zoveel op. De computer, de email en zelfs het mobiel-tje vond hij maar gedoe. Dat kostte teveel tijd achter een bureau en ging ten koste van het vele buitenwerk.

Vanwege zijn grote verdiensten voor de Biesbosch, zowel tijdens werktijd als in zijn vrije uurtjes, besloot de jury de Biesbosch Natuurprijs 2015 aan Dirk Fey toe te kennen. Deze werd hem op 17 september jl. uitgereikt door Wim de Jong, wethouder van de gemeente Werkendam en bestuurder van Nationaal Park De Biesbosch.